

Intencje mszalne w tygodniu 22.12 - 28.12.2025 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	18.00	+Zofia Mikosz - od bratanicy z Przemyśla
Wtorek	18.00	+Zofia Mikosz - od Rodziny Rygiel
Środa	7.30	+Leokadia Widziszewska
Czwartek	24.00	za parafian
Czwartek	8.00	+Władysław Matelowski - 10 rocznica śmierci
Czwartek	11.00	+Matylda i Wojciech Zborowscy
Piątek	8.00	+Zofia Mikosz - od syna
Piątek	11.00	+Jan Jaracz, Zofia i Stanisław
Sobota	7.30	+Zofia Mikosz - od rodziny Kamiński z Łęk Dukielskich
Niedziela	8.00	+Zofia Mikosz - od Moniki i Piotra
Niedziela	10.30	+Zofia i Jan Kucharski, Edward Kocur
Niedziela	15.30	za parafian

Ogłoszenia duszpasterskie - 21.12.2025 r.

- Dziś 4 Niedziela Adwentu. Dziękuję za ofiary na parafię z 3 niedzieli miesiąca.
- W tygodniu dwa ostatnie Nabożeństwa Roratnie o godzinie 18.00.
- W tym tygodniu w Liturgii Kościoła wspominamy Świętych i Błogosławionych: 24.12. - Św. Adam i Ewa, 26.12. - Św. Szczepan, 27.12. - Św. Jan Apostoł, 28.12. - Świeci młodziankowe z Betlejem.
- Spowiedź adwentowa; w poniedziałek w Dukli w parafii Fara, a we wtorek u OO. Bernardynów. U nas w Wietrznie spowiedź we wtorek od 19.30 do 21.00.
- 24.12 - Wigilia Bożego Narodzenia. Pamiętajmy o tradycji Wigilii.**
- 25.12. - Uroczystość Bożego Narodzenia; w tym dniu Pasterka o godzinie 24.00 i jeszcze Msze Święte o godzinie; 8.00 i 11.00.
- 26.12.** - Św. Szczepana Msze Święte o 8.00 i o 11.00. W tym dniu dispensa.
- Wizyta duszpasterska - początek w sobotę od 8.30 od Bani do godziny 16.00. Dalszy ciąg kolędy podam w Niedzielę Świętej Rodziny.
- Nie zapomnijmy o parafialnej i fejsbukowej stronie internetowej; **Parafia Wietrzno - Archidiecezja Przemyska.pl** - zachęcam do odwiedzania i zapoznania się z przesłaniem tych stron. Dziękuję tym, którzy prowadzą te strony.
- Do sprzątnięcia kościoła na sobotę - 27.12. - proszę rodziny; Grad, Wiatr, Smaga. Dziękuję rodzinom; Sapok, Zborowski, Kołacz, Świstak, Szczurek, Kozubal za ostatnie sprzątnięcie kościoła i przygotowanie kościoła na Święta. Bóg zapłać.
- Tygodnik „Niedziela” - jak zawsze - dla prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest - kolejny numer Gazetki Parafialnej - „Królowa Aniołów”.

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno Św. Michała Archanioła

nr 51/ 21. 12. 2025r. (Rok XI).

Archidiecezja Przemyska. Dekanat dukielski. Wietrzno.

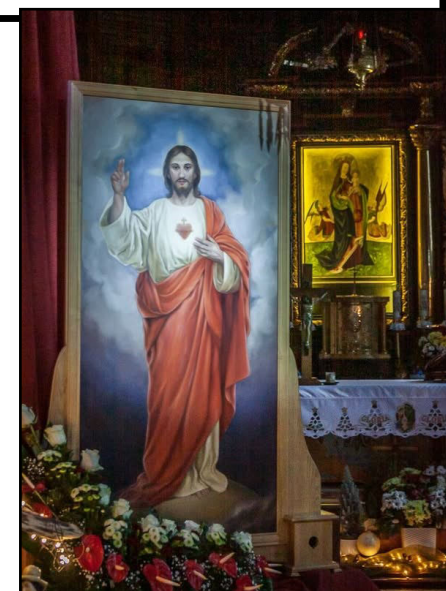
Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

Karmię Was tym, czym sam żyję... 4 Niedziela Adwentu

„Gdy powziął tę myśl, oto Anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, on bowiem zbawi swój lud od jego grzechów”.

**z Ewangelii według Świętego Mateusza
(Mt 1, 18-24)**

Tak, pamiętamy, już rok temu była u nas peregrynacja Obrazu Serca Pana Jezusa. I jak gałązka wyrasta z pnia i przynosi nowe życie, tak i w naszych sercach może rodzić się nadzieja, która odmieni myśli, decyzje i codzienne działania, bo kiedy pozwolimy, by Bóg - Jego Serce - działało w nas, stanimy się narzędziem pokoju w rodzinie, w pracy, w relacjach z innymi. Przygotowanie drogi Panu w Adwencie to nie wielkie czyny, ale zwykłe drobne wybory i mała miłość, wierna miłość. Nasze życie zyska cudowny sens, gdy stanie się darem i bezcennym świadectwem Bożej Obecności. Pośród codziennych spraw możemy odnaleźć moc i nadzieję Jezusa, gdy oddamy Jemu w pełni siebie...

Niech nasze życie będzie dziś tą oliwną gałązką, z której wyrasta nowa nadzieja, światło, które rozprasza ciemność, ciepło, które przynosi pociechę i znak, że Bóg jest obecny w nas. Trzeba tylko otworzyć na Jezusa nasze serca. Potrzebujemy dziś odwagi, by zmieniać siebie, potrzebujemy wierności prawdzie i miłości, by być gotowym służyć innym we wspólnocie rodziny, Ojczyzny i Kościoła.

Ks. Ireneusz Wójcik - proboszcz

Znaki i symbole związane z Bożym Narodzeniem. Cz. 2.

Bóg-człowiek.

Najistotniejszym wydarzeniem Świąt Bożego Narodzenia jest Wcielenie Jezusa. Tak, Pan Bóg zstąpił na ziemię i przyjął ludzką naturę, przyobłął się w ludzkie ciało, aby stać się takim jak i my. Katechizm Kościoła Katolickiego uczy (KKK 461): „Opierając się na słowach Św. Jana (Słowo stało się ciałem, J 1, 14), Kościół nazywa „Wcieleniem” fakt, że Syn Boży przyjął naturę ludzką, by dokonać w niej naszego zbawienia”. Wiara w prawdziwe wcielenie Syna Bożego jest znakiem, który wyróżnia nas, chrześcijan, na tle wszystkich innych religii. Tak, KKK 464 mówi: „Jedyną i całkowicie wyjątkowe wydarzenie Wcielenia Syna Bożego nie oznacza, że Jezus Chrystus jest częściowo Bogiem i częściowo człowiekiem, ani że jest ono wynikiem niejasnego pomieszania tego, co Boskie, i tego, co ludzkie. Syn Boży stał się prawdziwie człowiekiem, pozostając prawdziwie Bogiem. Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem”. Wcielenie jest to istotny fakt, który w świetle dalszych wydarzeń zbawczych staje się fundamentem naszej wiary. Jeśli nie byłoby Tajemnicy Wcielenia, nie byłoby też i Zmartwychwstania. Warto odkryć, że Bóg potrzebował ludzkiego ciała, aby być bliżej nas i wypełnić wolę Ojca. Wcielenie jest również istotnym elementem dla zrozumienia wszystkich sakramentów świętych, a zwłaszcza Eucharystii.

Kolędy i prezenty.

Nieodłącznym elementem naszego bożonarodzeniowego świętowania są też zwyczaje, które zawsze odżywają w tym czasie Bożego Narodzenia: siano, które kładziemy pod obrus, piękny gest pozostawienia przy stole jednego wolnego miejsca, które ma być gotowe dla niespodziewanego gościa, pierwotnie zwyczaj ten dotyczył pamięci o zmarłych, korzystamy też z tradycji dwunastu postnych potraw, które zapełniają nasze stoły. Elementem spotkań wigilijnych są także, prezenty, które układamy pod choinką. Niestety, coraz rzadziej słyszy się przy polskich świątecznych stołach śpiew kolęd, które dodają całemu świętowaniu atmosfery oczekiwania, ale też pozwalają - w sposób z pewnością folklorystyczny - prześledzić okoliczności betlejemskiej radości. Obowiązkowym darem i znakiem wieczery wigilijnej jest dzielenie się opłatkiem. Skąd ten zwyczaj?

Opłatek.

Zwyczaj dzielenia się opłatkiem nie jest do końca wyjaśniony i tak naprawdę nieznane jest jego pochodzenie. Wydaje się, że można upatrywać w tym geście starochrześcijańskiego zwyczaju łamania się chlebem, a co za tym idzie – może on symbolizować pierwszą czynność eucharystyczną. Nie można wykluczać, że słowo „opłatek” ma swoją genezę w łacińskim „oblata”, co oznacza dar ofiarowany Bogu. W monumentalnym dziele pt. „Leksykon liturgii” autorstwa ks. Bogusława Nadolskiego T.Chr. dowiadujemy się, że wypiekiem opłatków zajmowali się początkowo zakonnicy oraz wikariusze.

Czasem cisza
brzmi
przepięknie ♥

W XV wieku wypiekali je ludzie związani z Kościołem. Już wtedy istniał zwyczaj roznoszenia opłatków przez osoby świeckie, przez organistów i zakrystianów. W XVI wieku spożywano opłatki z miodem jako deser, a w wieku XVII używano ich do pieczętowania listów. Zwyczaj dzielenia się opłatkiem przyjął się najpierw wśród szlachty, szybko rozpowszechnił się w miastach i na wsiach w całej Polsce.

Kolędy.

Nazwa „kolęda” pochodzi z języka łacińskiego.

Przywoływany już wyżej ks. Nadolski w drugim tomie „Liturgii” wyjaśnia, iż: „Termin „calendae” oznaczał w starożytnym Rzymie pierwszy dzień miesiąca. Przed reformą kalendarza rzymskiego w 45 r. przed Chrystusem „calendae” styczniowe rozpoczynały nowy rok. Dzień ten, a raczej dni, obchodzono bardzo uroczyście, odwiedzano się wzajemnie, obdarowywano upominkami, składano życzenia, wyrażając je w słowie lub śpiewie. Kościół przejął ten zwyczaj, łącząc go z Bożym Narodzeniem, a pieśni związane z Narodzeniem Pańskim nazwał kolędami. Najstarsze znane nam kolędy powstały w pierwszej połowie XV wieku. Kolędy polskie są niewątpliwie pięknym przejawem głębokiej pobożności ludowej, choć należy pamiętać, że ich twórcami i autorami byli polscy żakowie oraz uczniowie szkół parafialnych i przyklasztornych. Radosny charakter kolęd sprawia, że człowiek bardziej pojmuje i otwiera swoje serce na tajemnicę Wcielenia Boga.

Żłóbek.

Z pewnością wszyscy słyszeliśmy o tym, że stajenki bożonarodzeniowe zawdzięczamy Św. Franciszkowi z Asyżu. Początki wiążą się z miejscowością Greccio i pamiętną nocą 1223 r., kiedy to owa miejscowość pod wpływem odśpiewania Ewangelii o Narodzeniu Pańskim przez Franciszka przemieniła się w Betlejem. Pierwszymi propagatorami szopek byli Franciszkanie, jednak większą rolę w tej kwestii odegrali Jezuici. Od XII wieku bardzo popularne stają się teatralne przedstawienia scen Bożego Narodzenia. To właśnie Jezuitom zawdzięczamy tak popularne dziś misteria. Od XIV do XV wieku następuje ekspansja malarstwa bożonarodzeniowego, która staje się źródłem dla osób niepotrafiących czytać i pisać. W kościołach zaczynają się pojawiać figurki pasterzy, owiec, osiołków i inne. Wówczas pojawia się również zwyczaj wnoszenia w czasie Pasterki figurki Dzieciątka Jezus wraz z Ewangeliarzem. Do popularyzacji żłóbka Pańskiego w ostatnim czasie XX wieku przyczynił się też Święty papież Jan Paweł II, który jako pierwszy spośród następców Św. Piotra umieszczał na placu przed Bazyliką Watykańską stajenkę betlejemską...

Jest rzeczą niezmiernie ważną, abyśmy pamiętali, że wystrój żłóbka i jego całościowa dekoracja nie są najważniejsze. Najistotniejszym dla nas, chrześcijan, faktem jest samo wcielenie i narodzenie Syna Bożego. Nie są ważne okoliczności temu towarzyszące. Niepodważalną prawdą wiary jest to, że Jezus Chrystus począł się z Maryi za sprawą Ducha Świętego i przyjął ludzkie ciało.